

Жалба, подадена на 29 декември 2010 г. от Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. срещу Решение на Общия съд (четвърти състав) от 27 октомври 2010 г. по дело T-24/05, Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Co., Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd/Европейска комисия

(Дело C-628/10 P)

(2011/С 72/29)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Alliance One International, Inc., Standard Commercial Tobacco Company, Inc. (представители: M. Odriozola Alén, abogado, A. João Vide, abogada)

Други страни в производството: Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd, Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на Общия съд от 27 октомври 2010 г. по дело T-24/05 доколкото този съд отхвърля правните основания, изведени от явна грешка в преценката при прилагането на член 101, параграф 1 от ДФЕС и на член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003⁽¹⁾, от липсата на мотиви и от нарушение на принципа на равно третиране, за да постанови, че Alliance One International, Inc., по-рано Standard Commercial Corp. и Standard Commercial Tobacco Co. са солидарно отговорни,
- да се отмени Решение на Комисията от 20 октомври 2004 г. по дело COMP/C.38.238/B.2 — Суров тютюн — Испания, в частта, която засяга жалбоподателите, и съответно да се намали глобата, наложена на жалбоподателите, и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

На първо място, жалбоподателите твърдят, че Комисията и Общият съд са нарушили член 101, параграф 1 от ДФЕС и член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003 като са приели, че SCC и SCTC носят отговорност за извършеното от WWTE

нарушение. По-специално жалбоподателите твърдят, че съвместния контрол не е достатъчен, за да докаже, че те са могли да упражняват решаващо влияние върху поведението на WWTE в периода преди май 1998 г. Във всеки случай, дори да бе възможно да се подвежда под отговорност по този начин, и двете дружества майки, упражняващи съвместен контрол, е трябвало да бъдат взети предвид за целите на определянето на един-единствен стопански субект. При условията на евентуалност, жалбоподателите твърдят, че като не изтъкват достатъчно мотиви, с които да обосноват ангажирането на тяхната отговорност, Комисията и след това Общият съд нарушават член 296 ДФЕС. Освен това за периода след май 1998 г. решението на Общия съд лишава жалбоподателите от техните права, произтичащи от общите принципи на правото на ЕС, от правата, съдържащи се в ЕКПЧ и в Хартата на основните права, която понастоящем е част от Договора от Лисабон и следователно има същата задължителна правна сила като първичното право.

На второ място, жалбоподателите посочват, че Общият съд нарушава член 48, параграф 2 от своя процедурен правилник, правото на защита на жалбоподателите и член 296 от ДФЕС като разрешава на Комисията да въведе ново правно основание и да измени писменото си изложение в отговор на писмен въпрос. Жалбоподателите твърдят и че Общият съд не може да изяснява в съдебното решение (и следователно ex post facto) обосновката, приета в решението на Комисията.

На последно място, жалбоподателите изтъкват, че като третира други предприятия по-благоприятно, Общият съд нарушава принципа на равно третиране, установен в член 20 от Хартата на основните права. От една страна, жалбоподателите твърдят, че Общият съд допуска грешка при прилагане на правото като определя метода за подвеждане под отговорност, по-специално като приема метод, основан на двойна база, която е послужила за провеждане на дискриминация между дружествата според надеждността на доводите им при обжалването, без обаче да установи критерий. От друга страна, жалбоподателите изтъкват, че Общият съд прилага метода за подвеждане под отговорност по дискриминационен начин — или като пропуска да приложи основаната на двойна база проверка към Universal Corporation и Universal Leaf, или като пропуска да приложи към SCC и SCTC метода, приложен към Universal Corporation и Universal Leaf.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора
ОВ L 1, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 8, стр. 167